

ninger, vi give, staa i Forhold til de Lønninger, der gives i andre Forhold for et lige saa ansvarsfuldt og byrdefuldt Arbejde. Thi selv om Statsbanerne paa Grund af den ringe Trafik ikke giver det Udbytte, de burde — for øvrigt er Trafikken jo slet ikke saa ringe, og jeg tænker derfor nærmest, det er paa Grund af den daarlige Administration — saa er der ingenlunde Anledning til at sige til Arbejderne: I komme til at arbejde for en mindre Løn, for vore Jernbaner give et saare lille Udbytte. Nej, enten Statsbanerne give 1 pCt. eller 10 pCt., skulle Arbejderne lønnes paa en og samme Maade, og saaledes vil det ogsaa blive. Arbejderne have ikke Krav paa at faa en større Løn, fordi vi have en Institution, der giver 10 pCt. i Udbytte, end hvis vi have en Institution, der kun giver 1 pCt.

Naar jeg nu spørger: Lønne Statsbanerne sine Funktionærer paa en saadan Maade, at deres Lønning staar fuldt ud i Forhold til andre ligestilledes, saa tør jeg nok sige Nej. Jeg ved vel, at en Del af de Raab, der lyde, have ikke nogen Hjemmel paa sig, og jeg ved lige saa vel, at selv om Lønningerne blive forbedrede nok saa meget, vil der altid blive raabt paa mere. Men naar man ser paa Sagen, som den virkelig er, staaer det alligevel saaledes for mig, at over for det Ansvar og den lange Arbejdstid, mange af disse Funktionærer have, er Lønnen ikke længere tidsvarende. Lønningerne ere gaaede saaledes op i alle andre Retninger, at vi blive nødte til at forhøje her ogsaa.

Naar vi nu ere saaledes stillede, at vi mene ikke at kunne lægge dette Forslag til Grund for en Forbedring af Statsbanearbejdernes Lønninger, saa er Spørgsmaalet, hvad der skal gøres. Jeg vil dog sige, at Tanken neppe gaar den Vej, som det ærede Medlem for Kjøbenhavns 4de Valgkreds (Philipsen) bebudede. Jeg synes, jeg fik det ud af hans Udtalelser, at vi skulde slaa det ned med det samme. (*Philipsen*: Nej!) Ja, jeg forstod det saaledes, og der var ogsaa Udtryk, der tydede derpaa. Men selv om det blev sendt til Udvalg, staaer det klart for mig, at dette Udvalg ikke vilde blive færdig med Arbejdet i denne Samling. Det vilde det ikke blive og burde heller ikke blive det. Men er der ikke andet at gøre? Jo, der kan gøres og bør gøres noget andet, og det er at give en Bevilling paa Finansloven. Men nu er det et andet Spørgsmaal: Hvem skal tage Initiativet dertil? Det staaer for mig, at det bør det ledende Flertal i dette Ting

gøre, Ministeren kan skyde sig ind under, at han har forelagt denne Lønningslov, og saa behøver han ikke at gøre mere, Flertallet bør derfor tage Initiativet til at indføre en Post paa Finansloven, hvorefter disse Funktionærer kunne faa Tillæg. Hvor lidt eller hvor meget det skal være, vil Finansudvalget i sin Visdom nok forstaa at fastsætte, og jeg antager ogsaa, det vil være saa forsigtigt at fastsætte bestemte Regler for Uddelingen af denne Bevilling. Faa vi en saadan Bevilling, og faa vi bestemte Regler fastsatte for, hvorledes den skal uddeles, er jeg sikker paa, at Funktionærerne blive tilfredse i Øjeblikket, indtil vi kunne komme saa vidt, at vi kunne træffe en Foranstaltning, hvorved en virkelig Lønningsrevision kan finde Sted.

P. Christensen: Efter hvad der er sagt fra de forskellige Sider her i Salen, skal jeg ikke komme dybt ind paa denne Sag, men jeg kan dog ikke undlade som Medlem af den Kommission, der er nedsat om dette Emne, at tage bestemt til Gennemøle mod dem, der udtale som deres Formening, at Kommissionen kunde og burde have været færdig med sit Arbejde. Det blev navnlig udtalt af det ærede Medlem for Kjøbenhavns Amts Iste Valgkreds (Ellinger) saavel som af den højtærede Minister. At Kommissionen blev forsinket i sit Arbejde maaske et halvt Aars Tid, bærer Kommissionen ikke Ansvar for, det gør Regeringen. Om denne Regering vil vælte Ansvaret over paa den foregaaende, nuvel, det er muligt, den kan gøre det; men da Kommissionen var besluttet nedsat i Foraaret 1898, burde det være Regeringens Sag at se at faa Kommissionen til at arbejde. Den gjorde det ikke før et halvt Aar efter at Kommissionen skulde have været nedsat, og som det ogsaa er blevet fremhævet fra anden Side, er det Stof, Kommissionen har havt at arbejde med, blevet forøget Gang efter Gang, navnlig den Gang Takstloven ogsaa blev indbragt under Kommissionens Arbejde. Jeg kan fuldt ud underskrive de Udtalelser, der faldt fra det ærede Medlem for Esbjerg (Bluhme) om den Stilling, Kommissionens Formand har indtaget i Kommissionen. Jeg tror ogsaa, han har gjort et stort og fortjenstfuldt Arbejde, at han har nedlagt et stort personligt Arbejde i Kommissionen, og jeg føler mig overbevist om, at hvis den højtærede Minister havde lidt Kendskab til Stillingen i Kommissionen, vilde han ikke være kommen til Folketinget med sine Bebrejdelser. Det er, som fremhævet